

Kyllä tästä selvitään!

Miten meidän käy? Miten minun käy? Miten läheisten käy? – Jokaiselle tulee elämässä ennemmin tai myöhemmin vaikeita vaiheita. Nyt me elämme yhdessä hankalaa ja suorastaan pelottavaa aikaa. Tämä pandemia vaikuttaa kaikkiin ja eri-ikäisiin. Koululaiset, aikuiset ja vanhat ihmiset ovat kaikki omassa elämässään kohdanneet uusia järjestelyjä. Maskeja olemme totutelleet käyttämään ja olemme pesseet käsiä ahkerasti. Vaikeinta taitaa useimmille olla se, että joudumme pitämään etäisyyttä ja varomaan, emmekä voi kokoontua yhteen isommalla joukolla.

Kohta vuoden ajan olemme pelänneet ja varoneet, ettemme tartuttaisi vanhoja ja hauraita ihmisiä, joille korona olisi ehkä liian rankka kestettäväksi. Tämä pelko on kuluttavaa ja se kuluttaa myös heitä, joita suojelemme, kun he jäävät erilleen läheisistään. Ennättääkö rokote suojaamaan heitä?

Harvaa asiaa on niin hartaasti odotettu kuin rokotteiden saapumista maahamme. Kunpa saataisiin vanhat ihmiset ja riskiryhmäläiset nopeasti rokotettua, niin ehkä yhteinen huolestuneisuus kevenisi. Vaikka vielä on pitkä matka kuljettavana, niin ehkä tästä selvitään.

Historiassa monenlaisista vaikeista vaiheista on selvitty ja elämä on jotenkin jatkunut. Niin kauan kuin on elämää, on toivoa. Kristillinen usko sanoo vielä enemmän: Toivoa on, vaikka elämä päättyy. Jumala kantaa meitä elämässä ja pandemiankin keskellä ja vielä silloinkin kun omat mahdollisuutemme päättyvät. Kun me emme enää selviä, kun mikään ei enää auta, kun elämämme kerran päättyy, niin silti meillä on sellainen toivo, että me selviämme, kun Jumala kantaa meitä.

Hannu Rantala

Orimattilan seurakunta